

[C. E. Christiansen.]

som den højtærede Statsminister paapegede i sin Forelæggelsestale — ogsaa betyde, at Behandlingen af disse Sager bliver mindre bekostelig.

Paa mit Partis Vegne skal jeg derfor anbefale det høje Ting at behandle Forslaget med Velvilje, men da jeg ved, at man fra anden Side ønsker Udvalgsbehandling, skal jeg ved Forhandlingernes Slutning tillade mig at stille Forslag herom.

Elmquist: Mit Parti kan ogsaa i Princippet tiltræde det foreliggende Lovforslag, selv om vi maa formene, at disse Sager, der drejer sig om Dispensationer, for saa vidt angaar Beliggenhed ved Strand inden for de fredede Omraader, har haft et naturligt Forum i Strandfredningskommissionen. Da dennes Virksomhed imidlertid er ophørt, finder ogsaa vi det rimeligt, at Afgørelsen lægges hen til Fredningsnævnene. Paa den anden Side er det et nyt Omraade, Fredningsnævnene her skal beskæftige sig med, og vi lægger ikke Skjul paa, at det er vort Haab, at Fredningsnævnene ikke vil gaa alt for rigoristisk frem, men vil vise en vis Smidighed med Hensyn til at bevilge Dispensationer, hvor disse ikke kan siges at medføre nogen Ulempe.

Hvorvidt Fredningsnævnene altid har vist en saadan Smidighed, hvor der har været Tale om Dispensationer vedrørende „de grønne Omraader“, er der jo delte Meninger om, ligesom det fra visse Sider hævdes, at man i Kravet om Naturfredning og ved Erhvervelsen af de dertil ønskede Omraader nogle Steder er gaaet for rigoristisk og, mener man navnlig, lidt for flot frem. En Betyggelse ved den Ordning, der her indføres, er det imidlertid, at Kommunalbestyrelsens Erklæring skal indhentes; det lægger vi megen Vægt paa og finder udmærket.

Da der imidlertid baade fra Strandfredningskommissionen og senere fra Statsministeriet, efter at disse Sagers Behandling er henlagt til dette, maa foreligge en vis Praksis med Hensyn til de Dispensationer, der er givet siden 1937, da Loven blev vedtaget, vilde vi være den højtærede Statsminister taknemmelig for, om der i det nu bebudede Udvalg maatte blive givet os nærmere Oplysninger i saa Henseende, saa vi kan faa Lejlighed til at se, hvorledes Dispensationsretten er blevet praktiseret hidtil, ligesom vi maaske ogsaa i

dette Udvalg nærmere kan drøfte eventuelle Retningslinier for Fredningsnævnens Overtagelse af denne nye Funktion.

Maa jeg endnu bemærke — det er en rent formel Bemærkning —, at jeg forstaar ikke, hvorfor Lovforslaget er formuleret saaledes, at der siges, at Ministeren kan overdrage Beføjelsen til at meddele Dispensationer og de andre Beføjelser til Fredningsnævnene. Der staar altsaa „kan“, og deri ligger, at det kun er en Ret for Ministeren. Det havde været naturligt at sige, at Beføjelsen gaar over til Fredningsnævnene. Jeg gaar imidlertid ud fra, at Meningen er at etablere den faktiske Tilstand, at det bliver Fredningsnævnene, der fremtidig faar alle disse Beføjelser; og hvis denne min Opfattelse er rigtig, er det naturligvis mindre væsentligt, at der staar „kan overdrages“ i Stedet for „overdrages“. Men i øvrigt kan jeg altsaa paa mit Partis Vegne tilsige vor Medvirken til velvillig og hurtig Behandling af Forslaget i det høje Ting.

Korsgaard: Jeg forstaar Lovforslaget saadan, at det er det høje Ministerium, der i dette Tilfælde søger Tilladelse til at overdrage sin Ret til andre. Det er vel ikke det almindelige, at man fra Ministeriernes Side søger at afgive noget af det, man har Ret til, men da man nu her henvender sig til Rigsdagen om at faa en saadan Tilladelse, kan ogsaa jeg paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Statsminister en velvillig Behandling af dette Spørgsmaal.

Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Elmquist, rørte ved et Punkt, som ogsaa jeg vilde have peget paa, nemlig hvorfor der i Lovforslaget staar „kan“. Jeg vilde gerne have spurgt den højtærede Statsminister, om det er Meningen, at Ministeren kan overdrage Beføjelsen i det enkelte Tilfælde, eller om man fra Ministeriets Side paatænker at overdrage den i al Almindelighed. Ligeledes ønsker jeg gerne oplyst, om det er noget, som kun skal gælde for den enkelte Minister, altsaa om en Overdragelse alene binder den nuværende Statsminister, eller om den ogsaa binder kommende Statsministre, som eventuelt er af en anden Mening. Disse Spørgsmaal kan imidlertid besvares i Udvalget, hvis den højtærede Statsminister ikke ønsker at udtale sig nu. Men uanset hvordan Svaret bliver, kan jeg som allerede sagt tilsige mit Partis velvillige Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse.